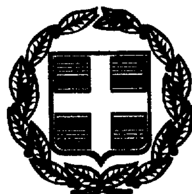

02022082312990008

27517

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ **Αρ. Φύλλου 2208**

23 Δεκεμβρίου 1999

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. 183

ΑΠΟΦΑΣΗ 91/ΙΙ/1999

Η από 26.3.99 αίτηση των εταιρειών ΒΕΛΜΑΡ ΑΕ και FLAME ΑΕ για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των εταιρειών FORD MOTOR HELLAS ΑΕΒΕ, FORD OF EUROPE INCORPORATED και FORD CREDIT EUROPE BANK Plc, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 4 Ν. 703/77, όπως ισχύει.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε στην αίθουσα 611 του Υπουργείου Ανάπτυξης (Γ.Γ. Εμπορίου) την 28 Ιουνίου 1999, ημέρα Δευτέρα και ώρα 9:30 π. μ. με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Σταύρος Αργυρόπουλος

Μέλη: Μιχαήλ Φράγκος, κωλυομένου του τακτικού Νικολάου Στυλιανάκη, Βλάσιος Ασημακόπουλος,

Παναγιώτης Μαντζουράνης, κωλυομένου του τακτικού Χαριλάου Χάρακα, Αντώνιος Μέγγουλης, κωλυομένου του τακτικού Κωνσταντίνου Ηλιόπουλου, Εμμανουήλ Αντωνόπουλος, κωλυομένου του τακτικού Λεωνίδα Νικολούζου, Μελίνα Μουζουράκη και Ηλίας Σουφλερός.

Γραμματέας: Αλεξάνδρα-Μαρία Ταραμπίκου.

Τα λοιπά τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη, καίτοι προσκληθέντα, απουσίαζαν λόγω δικαιολογημένου κωλύματος.

Θέμα της συνεδριάσεως ήταν η από 26.3.1999 αίτηση των εταιρειών ΒΕΛΜΑΡ ΑΕ και FLAME ΑΕ για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των εταιρειών FORD MOTOR HELLAS ΑΕΒΕ, FORD OF EUROPE INCORPORATED και FORD CREDIT EUROPE BANK Plc, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγρ. 4 Ν. 703/1977, όπως ισχύει.

Κατά τη συνεδρίαση παρέστησαν οι εταιρείες: α) ΒΕΛΜΑΡ ΑΕ και FLAME ΑΕ δια των πληρεξουσίων δικηγόρων τους Γρηγορίου Πελεκάνου, Αικατερίνης Ράπτη, Γεωργίου Στεφανάκη, Κωνσταντίνου Παπαδιαμάντη και Δημητρίου Μαγκλάρα, β) FORD MOTOR HELLAS ΑΕΒΕ και FORD OF EUROPE INCORPORATED δια των πληρεξουσίων δικηγόρων τους Λουκά Ρούφου-Κανακάρη, Άννας Νάκου και Ηλία Τσαούση και γ) FCE BANK PLC (πρώην FORD CREDIT EUROPE BANK Plc), δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της Αριστείδη Χιωτέλλη και Αικατερίνης Χριστοδούλου. Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστησαν ο εκπρόσωπος των εταιρειών ΒΕΛΜΑΡ ΑΕ και FLAME ΑΕ Αριστείδης Αθανασίου καθώς και ο Γενικός Διευθυντής της FCE BANK PLC Mark Constable.

Στην αρχή της συνεδρίασης το λόγο έλαβε η Γενική Εισηγήτρια, Σοφία Καμπερίδου η οποία ανέπτυξε την με αριθμ. πρωτ. 1160/21.6.1990 Εισήγηση της Γραμματείας της Επιτροπής Ανταγωνισμού και πρότεινε για τα θέματα που εκεί περιλαμβάνονται την αποδοχή της αίτησης για τους λόγους που η εισήγηση αναλυτικά εκθέτει. Στη συνέχεια έλαβαν το λόγο τόσο οι καταγγέλλουσες όσο και οι καταγγελλόμενες εταιρείες, ανέπτυξαν τις απόψεις τους και έδωσαν τις πληροφορίες και τις διευκρινίσεις που ζήτησαν ο Πρόεδρος και τα μέλη της Επιτροπής που έλαβαν το λόγο και οι μεν καταγγέλλουσες ζήτησαν την παραδοχή της αιτήσεως τους οι δε καθ' ών την απόρριψη αυτής, αναφερόμενες στα υπομνήματα τους που θα καταθέσουν. Εδόθη δε προθεσμία, μέχρι τις 6 Ιουλίου 1999, στα ενδιαφερόμενα μέρη να προσκομίσουν υπομνήματα.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού σε Ολομέλεια συνήλθε σε διάσκεψη την 22α Ιουλίου 1999, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9.30 π.μ., στην ιδία ως άνω αίθουσα 611, την οποία συνέχισε στις 30 Ιουλίου 1999, ημέρα Παρασκευή και ώρα 9.30 π. μ. για να ολοκληρώσει στις 5 Νοεμβρίου 1999, ημέρα Παρασκευή και ώρα 9.30 π.μ., κατά την οποία, αφού έλαβε υπ' όψη της τα στοιχεία του φακέλου, την Εισήγηση της Γραμματείας, τις απόψεις που διετύπωσαν εγγράφως και προφορικώς τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά την συζήτηση της υπόθεσης τα υπομνήματα που οι διάδικοι της υπέβαλαν, καθώς και τις υπ' αριθμ. 3.180 και 3181/29.4.1999 ένορκες βεβαιώσεις των Βαρβάρας Πλιάτσικα και Αναστασίας Μπάγρη ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών Ελευθερίας Ιεροδιακόνου - Βερυκίου, την υπ' αριθμ. 3.233/5.7.1999 ένορκη βεβαίωση του Ανδρέα Ανδρικόπουλου ενώπιον της αυτής Συμβολαιογράφου και την υπ' αρθμ. 84/2.7.1999 ένορκη βεβαίωση των Μαρκ - Φίλιπ Κόνσταμπλ,Παναγιώτη Αυγουστίνου και Αλέξιου Σιαφλά ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών Χριστίνας Κέζιου - Μάλλιου,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΩΣ ΕΞΗΣ:

Ι. Με την από 26.3.1999 (αριθ.πρωτ.591/26.3.1999) αίτηση και μετά την υποβολή σχετικής καταγγελίας (αριθ.πρωτ.590/26.3.1999), οι αιτούσες, οι οποίες είναι αποκλειστικοί διανομείς - αντιπρόσωποι του ομίλου Ford, ζητούν βάσει του άρθρου 9 4 Ν. 703/1977 την λήψη ασφα-

λιστικών μέτρων κατά των εταιρειών FORD MOTOR HELLAS AEBE, FORD of EUROPE INCORPORATED και FORD CREDIT EUROPE BANK Plc, επικαλούμενες παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1 και 2α, του Ν.703/77, όπως ισχύει. Ειδικότερα ζητούν από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, το μεν να θεωρήσει προσωρινώς, μέχρι της εκδόσεως αποφάσεως επί της καταγγελίας αυτών ως άκυρον την από 19.8.1998 καταγγελία της σύμβασης αντιπροσώπου - διανομέως από την πρώτη των καθ' ών ως καταχρηστική, καθόσον με αυτή προκαλείται αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων κατά παράβαση του άρθρου 2α Ν. 703/1977 το δε αποκλεισθούν της εφαρμογής ορισμένες ρήτρες της σύμβασης διανομής και πρακτικές των καθ' ων ως άκυρες και καταχρηστικές, καθόσον συνιστούν αυθαίρετους όρους συναλλαγής που μονομερώς επιβλήθηκαν από τις τελευταίες κατά παράβαση τόσον της ως άνω διατάξεως, αλλά και αυτής του άρθρου 1 παρ. 1 του ιδίου νόμου.

Οι όροι δε και οι πρακτικές αυτής, που φέρονται ότι επεβλήθησαν στις αιτούσες, συνίστανται ειδικότερα στην: α) μονομερή επιβολή υψηλών μη ρεαλιστικών στόχων πωλήσεων, αντιστοίχων παραγγελιών, χονδρικής τιμής (τιμής κτήσεως) με δημιουργία έτσι υπερβολικών αποθεμάτων, προγραμμάτων εκπτώσεων και τιμών τελικού καταναλωτή, β) μονομερή επιβολή της Ford Credit Bank plc, τρίτης των καθ' ων και θυγατρικής εταιρείας του ομίλου. Ford, ως Τράπεζας, η οποία χρηματοδοτεί υποχρεωτικά, αλλ' αδιαφανώς τους διανομείς - αντιπροσώπους, και μάλιστα με επιβάρυνση του τιμήματος με υψηλότατο (μονοπωλιακό) επιτόκιο και γ) την μονομερή επιβολή σε συνεργασία με την εταιρεία με την επωνυμία ΑΦΟΙ ΣΑΡΑΝΤΙΤΗ & ΣΙΑ ΟΕ (Sarmed), της υποχρέωσης όπως προσφεύγουν σε αυτήν για την παροχή υπηρεσιών φύλαξης, επιθεώρησης πριν από την παράδοση, αποκύρωσης, εκτελωνισμού και μεταφοράς των αυτοκινήτων, δηλ. για υπηρεσίες που οι αιτούσες μπορούν να παρέχουν, είτε οι ίδιες, είτε απευθυνόμενες σε τρίτους της επιλογής τους. Τέλος οι αιτούσες ισχυρίζονται ότι η εφαρμογή της επίδικης συμβάσεως αντιπροσωπείας και διανομής από τον όμιλο Ford, χωρίς την εξαίρεση των ανωτέρω ρητρών και πρακτικών, που περιορίζουν τον ανταγωνισμό, έχει ως συνέπεια, την επέλευση σε αυτές άμεσης ανεπανόρθωτης βλάβης που οδηγεί τελικώς στην διακοπή της δραστηριότητάς των.

II. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ.4 Ν. 703/1977, όπως ισχύει τώρα, η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αποκλειστικά αρμόδια να λάβει ασφαλιστικά μέτρα, κατόπιν αίτησης αυτού που έχει υποβάλλει καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 1 του ιδίου νόμου, όταν σωρευτικά πιθανολογείται, το μεν παράβαση των άρθρων 1, 2 και 2α του νόμου το δε συνδρομή επείγουσας περίπτωσης προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στον αιτούντα. Εξ άλλου κατά την διάταξη του άρθρου 2α του Ν. 703/77, όπως ισχύει, «Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, της χρήσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτήν ή αυτές μία επιχείρηση που κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή τους ακόμη και ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών και δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μπορεί να συνίσταται ιδίως στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων».

Από την διατύπωση της τελευταίας διάταξης συνάγεται, ότι η παράβαση αυτής προϋποθέτει την διαμόρφωση αδυναμίας διάθεσης ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης, υπό την έννοια, είτε ότι δεν προσφέρονται καθόλου εναλλακτικές λύσεις, είτε ότι οι υπάρχουσες συνδέονται με σοβαρά μειονεκτήματα για την εξαρτημένη επιχείρηση. Ειδικότερα η οικονομική εξάρτηση εμπόρου από προμηθευτή μπορεί να προκύπτει από το γεγονός ότι ο πρώτος έχει, λόγω της μακρόχρονης συνεργασίας του και των επενδύσεων που έκανε, προσαρμόσει την επιχείρησή του στις ανάγκες διάθεσης και προώθησης αποκλειστικώς των προϊόντων του δευτέρου, ώστε δεν θα μπορούσε να στραφεί σε εναλλακτικές πηγές εφοδιασμού χωρίς να υποστεί σοβαρές οικονομικές θυσίες.

Κατ' ακολουθία με το ανωτέρω ιστορικόν και αίτημα η υπό κρίση αίτηση προσωρινών μέτρων στηρίζεται στις προεκτεθείσες διατάξεις του Ν. 703/77, όπως αυτός ισχύει τώρα, και θα πρέπει περαιτέρω να ερευνηθεί.

III. Από τα στοιχεία του φακέλλου που έχουν προσκομισθεί, τους εκατέρωθεν προβληθέντες ισχυρισμούς και την εν γένει διαδικασία επιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Η εταιρεία ΒΕΛΜΑΡ Α.Ε (πρώτη των αιτουσών), η οποία εδρεύει στην Αθήνα (Λ. Αλεξάνδρας 119), είναι από το 1978 ένας από τους επίσημους αποκλειστικούς διανομείς - αντιπροσώπους της εταιρείας Ford στην Ελλάδα. Δραστηριοποιείται στην εισαγωγή και πώληση (χονδρική και λιανική) αυτοκινήτων και ανταλλακτικών, καθώς και στην τεχνική εξυπηρέτηση των παραπάνω προϊόντων σε συγκεκριμένες περιοχές του Ν. Αττικής και της λοιπής Ελλάδος (Εύβοια, Κορινθία/Αργολίδα, Αρκαδία/Λακωνία) κατά τα ειδικότερον στις σχετικές συμβάσεις της με την Ford οριζόμενα. Η FLAME A.E (δεύτερη των αιτουσών), η οποία εδρεύει στην Ν. Ερυθραία Αττικής (18ο χιλ. εθνικής οδού Αθηνών-Λαμίας), είναι θυγατρική της ΒΕΛΜΑΡ Α.Ε, ιδρύθηκε το 1996 μετά από απαίτηση της FORD MOTOR ΕΛΛΑΣ, και δραστηριοποιείται στους ίδιους ακριβώς τομείς σε άλλες περιοχές του Ν. Αττικής, οι οποίες επίσης καθορίζονται επακριβώς στη σύμβαση της με την Ford, και οι οποίες μέχρι τότε εξυπηρετούντο από την ίδια την Βελμάρ ΑΕ. Στο νομό Αττικής εκτός από τις αιτούσες δραστηριοποιούνται ως αποκλειστικοί - διανομείς αντιπρόσωποι της Ford και οι εταιρείες ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ και ΣΤΑΚΟΡ. Η FORD MOTOR HELLAS A.E.B.E (στο εξής FMH), πρώτη των καθ' ων, η οποία εδρεύει στο Ν. Ψυχικό Αττικής (Λ. Μεσογείων 253-255) ιδρύθηκε το 1995 από τον αμερικανικό όμιλο FORD MOTOR COMPANY ως θυγατρική της FORD OF EUROPE INCORPORATED για να αναλάβει τη σύναψη, διαχείριση των παραγγελιών και πωλήσεων και τον έλεγχο της λειτουργίας των συμβάσεων αντιπροσωπείας των προϊόντων FORD στην Ελλάδα. Από τον Μάρτιο/Απρίλιο 1999 ανέλαβε και τον ρόλο του αποκλειστικού εισαγωγέως των προϊόντων στην Ελλάδα, τα οποία μεταπωλεί στους αποκλειστικούς διανομείς - αντιπροσώπους, οι οποίοι έτσι έπαυσαν να είναι και εισαγωγείς. Η FORD OF EUROPE INCORPORATED (στο εξής Ford of Europe Inc.), δεύτερη των καθ' ων, η οποία εδρεύει στο Delaware των Η.Π.Α και διατηρεί υποκατάστημα στην Αγγλία (Eagle Way, Brentwood, Essex) έχει ως αντικείμενο τον συντονισμό των δραστηριοτήτων των θυγατρικών εταιρειών της FORD MOTOR COMPANY στην Ευρώπη. Τέλος η τρίτη

των καθ' ων είναι η αγγλική τράπεζα FORD CREDIT EUROPE BANK Plc (στο εξής Ford Credit Bank), θυγατρική του ομίλου Ford, η οποία ίδρυσε παράρτημα στην Ελλάδα τον Ιούλιο του 1995, με σκοπό την χρηματοδότηση των διανομέων - αντιπροσώπων και των καταναλωτών (υποψηφίων αγοραστών αυτοκινήτων Ford).

Οι σχέσεις των αιτουσών με τον όμιλο Ford ρυθμίζονται σήμερα από τις εξής συμβάσεις: α) την σύμβαση αποκλειστικού διανομέως - αντιπροσώπου («σύμβαση αντιπροσωπείας») της 2.12.1996 (με αναδρομική ισχύ από 1.10.1996 βάσει του άρθρου 29 αυτής), η οποία συνοδεύεται από τα Παραρτήματα Α, Β, Γ,Δ και τις Προσθήκες 1, 2, 3, 4Α, 4Β, 4Γ, και της οποίας συμβαλλόμενα μέρη είναι αντίστοιχα η FMH και η κάθε μία από τις αιτούσες χωριστά, ταυτόσημου περιεχομένου και για τις δύο αιτούσες (βασική σύμβαση αποκλειστικής διανομής προϊόντων Ford). Και ναι μεν η σύμβαση αύτη αντιπροσωπείας - διανομής κατηγγέλθη από την α΄ και β΄ των καθ' ων, αλλά η καταγγελία αυτή εκρίθη με την προσαγομένη και επικαλούμενη υπ' αριθμ. 12670/1999 απόφαση του Μον. Πρωτ. Αθηνών, που εδίκασε κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων μεταξύ των αυτών διαδίκων, άκυρη ως καταχρηστική (άρθ. 281 Α.Κ), β) την σύμβαση ορισμού της Βελμάρ ΑΕ ως προσωρινού αποκλειστικού διανομέως - αντιπροσώπου για τις περιοχές Ευβοίας. Κορινθίας/Αργολίδας και Αρκαδίας/Λακωνίας, επιβεβαιωθείσα από την FMH με την από 30.9.1996 επιστολή (σχετ. των καθ' ων υπ' αρθμ.6). γ) τρεις συμβάσεις υπό τον τίτλο Vehicle Supply Terms της 2.12.1996, της οποίας συμβαλλόμενα μέρη είναι αντίστοιχα αφ' ενός τα τρία εργοστάσια του ομίλου Ford στην Αγγλία, Γερμανία, Ισπανία και αφ' ετέρου η κάθε μία από τις αιτούσες χωριστά, οι οποίες καταρτίσθηκαν κατ' εξουσιοδότηση της βασικής ως άνω σύμβασης αντιπροσωπείας (άρθρο 14 αυτής) προς τον σκοπό της εξειδικεύσεως του τρόπου και των όρων των παραγγελιών προς τα εργοστάσια, του τρόπου παραδόσεως των εμπορευμάτων, του τρόπου πληρωμής αυτών κ.λπ., ταυτόσημου περιεχομένου και για τις δύο αιτούσες, και τέλος δ) την σύμβαση προμήθειας ανταλλακτικών και αξεσουάρ της 15.9.1997, της οποίας συμβαλλόμενα μέρη είναι το αγγλικό εργοστάσιο της Ford και η κάθε μία από τις αιτούσες χωριστά, επίσης ταυτόσημου περιεχομένου και για τις δύο αιτούσες. Οι συμβάσεις υπό γ) και δ) συμπληρώνουν τις συμβάσεις υπό α) και β) και συναποτελούν ένα ενιαίο όλο με αυτές.

IV. Περαιτέρω επιθανολογήθη ότι η πρώτη των αιτουσών πράγματι ευρίσκεται σε σχέση οικονομικής εξάρτησης από τον όμιλο FORD, αφού λόγω της μακροχρόνιας συνεργασίας με αυτόν (πλέον των 20 ετών), της προσαρμογής της επιχείρησης της προς τις ανάγκες της συνεργασίας της με τον ως άνω όμιλο (δεδομένου ότι η αιτούσα δραστηριοποιείτο αποκλειστικά στην αντιπροσώπευση, διανομή και επισκευή των επιβατικών αυτοκινήτων και φορτηγών της FORD), και κυρίως λόγω της δημιουργίας ενός μεγάλου αριθμού υποδιανομέων, αλλά και πελατών, τους οποίους θα απολέσει, αν παύσει να αποτελεί μέλος του δικτύου FORD, δεν θα είναι σε θέση να στραφεί σε εναλλακτικές λύσεις χωρίς να υποστεί σημαντικές οικονομικές θυσίες.

Η κρίση αυτή ενισχύεται και από το γεγονός ότι η εν λόγω αιτούσα έχει σε υψηλό βαθμό προσαρμόσει την επιχείρηση της στις ανάγκες της συνεργασίας της με τις καθ' ων (α΄ και β΄), πράγμα το οποίο προκύπτει περαιτέρω και από το ότι τα προηγούμενα πέντε έτη η εταιρία είχε προβεί προς τούτο σε σημαντικές επενδύσεις για αγορά οικοπέδου, εγκαταστάσεις, μηχανήματα, μεταφορικά μέσα κ.λπ.

Τα ίδια ισχύουν και ως προς την δεύτερη των αιτουσών, στην ίδρυση της οποίας αναγκάστηκε η πρώτη να προβεί μετά από απαίτηση της πρώτης των καθ' ων, με αρχικό κεφάλαιο 300.000.000 δρχ., ενώ το τελικό σύνολο των επενδύσεων της ανήλθε σε 350.000.000 δρχ.. Και η αιτούσα αυτή έχει προσαρμόσει την επιχείρηση της αποκλειστικά προς τις ανάγκες της συνεργασίας της με τον όμιλο Ford (δραστηριοποιείται και αυτή αποκλειστικά στην αντιπροσώπευση, διανομή και επισκευή των οχημάτων - επιβατικών αυτοκινήτων και φορτηγών της FORD) και έχει δημιουργήσει δίκτυο υποδιανομέων και πελατών, τους οποίους θα απολέσει, αν παύσει να αποτελεί μέλος του δικτύου FORD.

Τέλος από την αυτήν αποδεικτική διαδικασία επιθανολογήθη αδυναμία ευρέσεως ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης για τις αιτούσες, δεδομένου και οι λοιποί κατασκευαστές αυτοκινήτων έχουν οργανωμένο και συμπληρωμένο δίκτυο για την αντιπροσώπευση και διανομή των αυτοκινήτων τους. Ακόμη όμως και αν εξευρεθεί εναλλακτική λύση, δηλ. η αντιπροσώπευση και διανομή αυτοκινήτων άλλου σήματος, αυτή συνδέεται με σοβαρά ανταγωνιστικά μειονεκτήματα για τις αιτούσες, καθ' όσον θα απαιτηθεί μεγάλο χρονικό διάστημα για την εγκαθίδρυσή τους στην αγορά. Τούτο, διότι η επί 20ετία πελατεία της πρώτης των καθ' ων, αλλά και η πελατεία της δεύτερης των καθ' ων, είναι αποκλειστικά πελατεία του σήματος FORD, ενώ παράλληλα θα απαιτηθούν και σημαντικές επενδύσεις προς τον σκοπό της προώθησης των προϊόντων της νέας αντιπροσωπείας αυτοκινήτων, χωρίς να έχουν αποσβεσθεί οι μεγάλες επενδύσεις, στις οποίες τις υποχρέωσε η Ford να υποβληθούν.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω η υπό κρίση αίτηση, κατά το μέρος εκείνο που πλήττει το κύρος της ως άνω καταγγελίας της συμβάσεως αντιπροσωπείας μετά των συμπληρωματικών αυτής παραρτημάτων και προσθηκών, στερείται αντικειμένου, καθόσον με την ως άνω ανέκκλητο απόφαση του Μον. Πρωτ. Αθηνών εκρίθη μετά δυνάμεως προσωρινού δεδικασμένου το άκυρον της καταγγελίας αυτής και υποχρεώθησαν οι καθ'ών να εκτελούν προσωρινά την μεταξύ αυτών και των αιτουσών ως άνω σύμβαση αντιπροσωπείας - διανομής. Καθ' ό μέρος όμως αμφισβητείται περαιτέρω, εάν είναι σύμφωνη προς τις ρηθείσες διατάξεις του Ν. 703/77, όπως αυτός ισχύει τώρα, η εφαρμογή των ρητρών της εν λόγω σύμβασης αντιπροσωπείας και των πρακτικών που επιβάλλονται από τις καθ' ών κατά την εκτέλεση της συμβάσεως αυτής, η υπό κρίση αίτηση είναι νόμιμος, στηριζόμενη στις ως άνω διατάξεις του Ν. 703/77.

V. Περαιτέρω από το ίδιο ως άνω αποδεικτικό υλικό επιθανολογήθη ότι οι καθ' ών (α΄ & β΄) πράγματι επέβαλλαν μονομερώς στόχους πωλήσεων. Η μονομερής αυτή επιβολή των ως άνω στόχων από τον κατασκευαστή, στον έμπορο, που σημειωτέον ρητώς απαγορεύεται από τον Κανονισμό 1475/1995 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί ομαδικής απαλλαγής από την απαγόρευση του άρθρου 85 § 1 Σ.ΕΚ των συμβάσεων διανομής αυτοκινήτων [άρθρο 4.1 (3)] και επιτρέπει μόνον τον από κοινού καθορισμό (ετήσιων και μηνιαίων) στόχων, επί δε διαφωνίας ο καθορισμός να γίνεται από τρίτο εμπειρογνώμονα (βλπ. απόφαση του ΔΕΚ της 30.4.1998 στην υπόθεση Cabour

SA και Nord Distribution Automobile SA κατά Amor Soco sarl, σκέψεις υπ' αριθμ. 44, 45 και διατακτικό υπ' αριθμ. 2, εδαφ. β'), προσκρούει ευθέως στα άρθ. 1 παρ. 1 και 2α του Ν. 703/77 («επιβολή αυθαίρετων ορών συναλλαγής»), όπως ισχύουν τώρα. Αλλά οπωσδήποτε αντίθετη προς τις διατάξεις αυτές του Ν. 703/77 είναι γενικότερα η μονομερής επιβολή άμεσα ή έμμεσα τιμών λιανικής διάθεσης των ανωτέρω προϊόντων, καθώς και των εκπτώσεων στους διανομείς - αντιπροσώπους από τον κατασκευαστή, στην επιβολή της οποίας τελικής τιμής διάθεσης των ανωτέρω προϊόντων αποβλέπουν τελικά και οι προαναφερθέντες στόχοι πωλήσεων (βλπ. και την ειδική διάταξη του άρθρου 6 § 1, σημείο 6 Κανονισμού 1475/1995). Εξ άλλου και η μονομερής επιβολή εμπορικών αποθεμάτων και αποθεμάτων εκθεσιακών αυτοκινήτων, συνιστά πράγματι κατάχρηση οικονομικής εξάρτησης (βλπ. σχετ. και άρθρο 4 παρ. 1, σημ. 4, 5 του ανωτέρω κανονισμού).

Πράγματι το πλέγμα των εν λόγω ρυθμίσεων, υπό την ανωτέρω μορφή, επιβλήθηκε από την Ford στις αιτούσες, οι οποίες πάντοτε εξέφρασαν παντοιοτρόπως την αντίθεσή τους στην επιβολή αυτών και ειδικότερα σε σχέση με τους στόχους και τις αντίστοιχες παραγγελίες. Και ναι μεν οι στόχοι αυτοί φέρονται ότι έχουν συμφωνηθεί κατ' εφαρμογή της ανωτέρω συμβάσεως αντιπροσωπείας (άρθρο 3) επί αμοιβαίας αποδεκτής βάσεως («λαμβανομένων υπ' όψη του ιστορικού πωλήσεων, του αντιπροσώπου, των λοιπών αντιπροσώπων Ford στην περιοχή, της προβλεπομένης ζητήσεως καθώς και των διαφόρων τοπικών και εθνικών τάσεων...»), πλην όμως και στην προκειμένη περίπτωση, όπως από την αποδεικτική διαδικασία προέκυψε, η επίτευξη των στόχων και των παραγγελιών αυτών στην πραγματικότητα επιβάλλονται στις αιτούσες μονομερώς υπό των καθ' ών. Τούτο συνάγεται ιδίως από τις επιστολές του Ομίλου Ford προς τις αιτούσες (από 4.7.97, 5.9.97. 1.10.97. 4.11.97. 24.11.97. 8.1.98. 1.4.98. 4.5.98. 3.6.98, 1.7.98, 27.7.98, 2.9.98, 5.10.98, 4.11.98), τις οποίες (επιστολές) οι τελευταίες προσήγαγαν ως Σχετ. 39. Πράγματι με τις επιστολές αυτές η Ford ανακοινώνει στις αιτούσες τους μηνιαίους στόχους διαθέσεως των ανωτέρω προϊόντων, οι οποίοι τίθενται από αυτήν σε τέτοιο ύψος, ώστε, αθροιζόμενοι, να καλύψουν τον αντίστοιχο ετήσιο στόχο παρά τις διαμαρτυρίες των αιτουσών (βλπ. την έγγραφη απάντηση του μάρτυρος Ανδρικόπουλου επί του κειμένου της από 1.8.97 επιστολής Ford, καθώς και τις επιστολές των καθ' ών από 3.12.97, 13.7.98 και την ένορκη βεβαίωση του ανωτέρω μάρτυρος). Τα ανωτέρω ενισχύονται από την άρνηση) της Ford (α'και β' των καθ' ών) να αναπροσαρμόσει, μέσω των μηνιαίων στόχων/παραγγελιών, τον αρχικό ετήσιο στόχο, προσαρμόζοντας αυτόν στις εξελίξεις της αγοράς, αλλά επέβαλλε αυτούς, ώστε οι διανομείς - αντιπρόσωποι να παραγγέλλουν σε μηνιαία βάση τόσα οχήματα, όσα ήσαν απαραίτητα, ώστε να επιτυγχάνεται τελικά μονομερώς υπό αυτής οριζόμενος ετήσιος στόχος. Το επιχείρημα των καθ' ων (α'και β') ότι οι αιτούσες συμφωνούσαν με τους ετήσιους στόχους, διότι άλλως θα είχαν προσφύγει σε πραγματογνώμονα (κατά τα ειδικώς από τον προαναφερθέντα Κανονισμό και την σύμβαση αντιπροσωπείας οριζόμενα), δεν είναι βάσιμο, διότι πέραν των προλεχθέντων περί συνεπών διαμαρτυριών των αιτουσών αυτή καθ' εαυτή η μη προσφυγή στην συγκεκριμένη περίπτωση στον πραγματογνώμονα επιβεβαιώνει την σχέση οικονομικής εξάρτησης των αιτουσών από τον ανωτέρω όμιλο FORD.

Εξ άλλου πιθανολογήθηκε ότι οι καθ' ών επέβαλλαν τις λιανικές τιμές διάθεσης των προϊόντων του ομίλου σε όλους τους αντιπροσώπους τόσον ευθέως όσον και μέσω του προπεριγραφέντος συστήματος στόχων/παραγγελιών (βλπ. εγκυκλίους επιστολές της FMH προς όλους τους αποκλειστικούς διανομείς - αντιπροσώπους, και όχι μόνον προς τις αιτούσες από 19.11.96, 4.2.97, 7.7.97, 10.2.97, 12.3.97, 7.4.97, 22.4.97, 10.6.97. 31.7.97. 31.10.97, 10.2.98. 3.4.98, 22.5.98, 20.7.98, 14.8.98 και 31.8.98, Σχετ. 35 των αιτουσών).

Η επιβολή λιανικής τιμής διάθεσης των προϊόντων των καθ' ων στα πλαίσια της ακολουθούμενης ως ανωτέρω εξετέθη πρακτικής, δεν αναιρείται από το επιχείρημα ότι όλες αυτές οι επιστολές, οι αναφερόμενες στους προαναφερθέντες στόχους αφορούν τροποποιήσεις του τιμοκαταλόγου της πρώτης των καθ' ών. Διότι, ακόμη και αν τούτο είναι αληθές, με τις τροποποιήσεις αυτές καθορίζονται τελικώς από τις καθ' ών οι τιμές τελικού καταναλωτή για όλα τα μοντέλα της Ford και για όλους τους αντιπροσώπους (βλ. ιδίως την από 7.4.97 εγκύκλιο σε σχέση με το Mondeo, όπου γίνεται λόγος για κοινή τιμολογιακή πολιτική, αλλά και τις εγκυκλίους επιστολές FMH από 7.4.97, 4.9.98, 12.6.98 προς όλους τους διανομείς - αντιπροσώπους της, και όχι μόνον προς τις αιτούσες, για τις τιμές διάθεσης όλων των μοντέλων αυτοκινήτων το έτος 1998, σχετ. 37 των αιτουσών, καθώς και τους τιμοκαταλόγους της Ford και των τριών αντιπροσώπων της στην Αττική, σχετ. 38 των αιτουσών). Το ότι με τους τελευταίους αυτούς ίδιους τιμοκαταλόγους (καθώς και αυτούς για το 1999 που οι α' και β' των καθ' ων προσκομίζουν ως σχετικό 12) χαρακτηρίζονται τυπικά οι τιμές διάθεσης των προϊόντων αυτών ως προτεινόμενες, δεν αναιρεί το γεγονός ότι η τελική τιμή διάθεσης αυτών καθορίζονταν ενιαία για όλους τους αντιπροσώπους από τον όμιλο Ford κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα. Πέρα τούτου, το μεν ο χαρακτηρισμός αυτός των τιμών διάθεσης όλων των αυτοκινήτων απαντάται σπανιότατα σε σχέση με την πληθώρα των εγκυκλίων επιστολών, οι οποίες απεστέλλοντο σε όλους τους αποκλειστικούς διανομείς - αντιπροσώπους (ως εμπιστευτικές), το δε ήταν φυσικό στους τιμοκαταλόγους που απεστέλλοντο στον τύπο ή στις διαφημίσεις να λαμβάνεται, ως στοιχειώδες μέτρο προφύλαξης η αναγραφή του χαρακτηρισμού «προτεινόμενες τιμές», πράγμα όμως που δεν συνέβαινε πάντοτε (βλπ. π.χ. την προαναφερθείσα επιστολή της FMH από 17.4.97 σχετικά με την διαφήμιση των μοντέλων Mondeo, Fiesta και Escort). Η επιβολή της τελικής τιμής διάθεσης των ανωτέρω προϊόντων δεν αναιρείται τέλος ούτε από τα έγγραφα, τα οποία οι καθ' ων προσήγαγαν ως σχετ. 13, 16, 18, 20. Το σχετ. 13 (επιστολές των Βελμάρ, Κοντέλλη και Στακόρ προς την Ford of Europe και την FMH από 19.5.95 και 22.5.95) το μεν διότι αναφέρονται σε χρόνο (1995) εκτός του κρινόμενου εδώ διαστήματος των ετών 1996-1998, το δε όπως από το σχετ. 16 (εγκύκλιος της 7.5.96 προς όλους τους διανομείς - αντιπροσώπους Ford) συνάγεται, με τις επιβληθείσες από την FMH νέες τιμές τελικού καταναλωτή για τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο 1996 στο πλαίσιο εκπτωτικού προγράμματος για το μοντέλο Escort, το μόνο που απομένει στους διανομείς - αντιπροσώπους να επιλέξουν, είναι πόσο ακριβώς θα μειώσουν το μεικτό τους κέρδος. Τέλος από το επικαλούμενο σχετ. 18 (από 10.11.1998 επιστολή της Βελμάρ προς την FMH) ουδέν περί του αντιθέτου προκύπτει. Και αυτό, διότι οι καθ' ών δεν προσκόμι-

σαν και τα σχετικά προς αυτό τιμολόγια, ώστε να μπορεί να επαληθευθεί, από δε το σχετικό 20 (επιστολή της Βελμάρ ΑΕ από 7.10.1996 προς την FMH και τα έγγραφα που την συνοδεύουν), συνάγεται ότι ναι μεν η Βελμάρ επώλησε το μοντέλο Mondeo σε τρεις περιπτώσεις κάτω της χαρακτηριζόμενης από την καθ' ων ως ενδεικτική τιμή, πλην όμως τα τιμολόγια, τα οποία οι καθ' ων προσκομίζουν, αφορούν πωλήσεις χονδρικής σε εμπόρους.

Περαιτέρω· πιθανολογείται ότι οι καθ' ων, συνδυάζουσες, ως ελέχθη, την επιδίωξη υψηλών μη ρεαλιστικών στόχων πωλήσεων και αντίστοιχων παραγγελιών και την επίτευξη της οριζόμενης υπ' αυτών υψηλής τιμής λιανικής πωλήσεως κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, προκαλούν σε βάρος των αιτουσών υπεραπόθεμα αυτοκινήτων (βλπ. το από 30.3.99, πρακτικό συνάντησης εκπροσώπων της FMH και της Ford Credit Bank αφ' ενός και των διανομέων-αντιπροσώπων αφ' ετέρου, το οποίο οι καθ' ων προσήγαγαν ως σχετ. 21), το οποίο (υπεραπόθεμα) οι διανομείς - αντιπρόσωποι δυσκολεύονται να διαθέσουν, πράγμα το οποίο και δεν αρνούνται οι καθ' ών (βλπ. το από 6.7.1999 υπόμνημα των, σελ. 15).

Έτσι όμως η ρευστοποίηση των κατά τον τρόπον αυτόν δημιουργημένων αποθεμάτων των συμβατικών προϊόντων, την οποία επιβάλουν οι καθ' ών'στις αιτούσες με τα προγράμματα προσφορών που συνέτασσαν, κατέληγε στην επιβολή λιανικών τιμών διαθέσεως των προϊόντων αυτών (βλπ. εγκυκλίους επιστολές των καθ' ών προς τους εισαγωγείς αντιπροσώπους της Ford, από 6.8.98, 13.3.98, 3.7.98, 16.5.96, σχετ. 36 των αιτουσών, καθώς και εγκυκλίους των α' και β' των καθ' ών από 19.11.1996 και 22.12.1997, σχετ. 14.15 αυτών, εν. βεβ. Ανδρικόπουλου, σελ. 8α). Τα ανωτέρω δεν αναιρούνται από τα έγγραφα, τα οποία οι καθ' ών προσήγαγαν ως σχετ. 21. Τα έγγραφα αυτά δεν θεμελιώνουν τον ισχυρισμό των καθ' ών ότι τα εκπτωτικά προγράμματα ήσαν προαιρετικά και ότι σ' αυτά συναινούσαν οι αντιπρόσωποι.

Αλλά η ως άνω πρακτική με απώτερο στόχο τον ορισμό ως ελέχθη από τις καθ' ών της τελικής τιμής διάθεσης των προϊόντων, πιθανολογείται, ότι ακολουθείται, ακόμη και κατά το στάδιο του καθορισμού της χονδρικής τιμής. Πράγματι με τη στέρηση από τον αντιπρόσωπο της ελευθερίας να διαπραγματευθεί την τιμή κτήσεως που παρέχεται στις α' και β' των καθ' ών, μέσω του άρθρου 14 § 2 Συμβάσεως Αντιπροσωπείας, σύμφωνα με το οποίο: «...οι τιμές, οι όροι πληρωμής και τα έξοδα που πρέπει να πληρωθούν από τον Αντιπρόσωπο για προϊόντα Ford θα είναι αυτά που καθορίζονται στην πιο πρόσφατη έγγραφη ειδοποίηση της Ford η οποία και επιφυλάσσεται του δικαιώματός της να αλλάξει τις τιμές προς τους αντιπροσώπους», επιτυγχάνεται η επιβολή από τις καθ' ων, μονομερώς και της χονδρικής τιμής διαθέσεως των συμβατικών προϊόντων, παρά τις υποδείξεις των αιτουσών για προσδιορισμό εκάστοτε του ύψους των χονδρικών τιμών, σε τέτοιο επίπεδο, ώστε να αφήνουν ένα περιθώριο να προσαρμοσθούν αναλόγως και οι λιανικές τιμές και να καταστούν τα προϊόντα Ford ανταγωνιστικά (βλπ. προαναφερθείσα έγγραφη απάντηση Ανδρικόπουλου στην από 1.8.1997 επιστολή Ford, τις προαναφερθείσες επιστολές των αιτουσών από 3.12.1997, 3.7.1998 και την από 12.10.1998 επιστολή Βελμάρ, σχετ. 41 των αιτουσών).

Από το προαναφερθέν πλέγμα των μονομερώς επιβληθεισών υπό των καθ' ών ρυθμίσεων και πρακτικών, πιθανολογείται περαιτέρω ότι προκαλείται σε βάρος των αιτουσών σημαντική ζημία, το μέγεθος της οποίας επαυξάνεται αυτομάτως με την δημιουργία τόκων υπερημερίας εξ αιτίας της παραμονής του υπεραποθέματος των αυτοκινήτων κλπ στους χώρους της εταιρείας Sarmed για διάστημα μεγαλύτερο των 60 ημερών από της παραδόσεως των στην πύλη του εργοστασίου, αλλά και λόγω συμμετοχής στα εκπτωτικά προγράμματα και στην πρόσθετη διαφήμιση, η οποία υπερβαίνει συνολικώς τα 800.000.000 δρχ (βλ. έν. βεβαίωση Ανδρικόπουλου, σελ. 12β-13α).

VI. Ειδικότερα όσον αφορά την επιβληθείσα ως άνω συναλλακτική σχέση των αιτουσών προς τη Ford Credit Bank (τρίτη των καθ' ών), στην οποία γίνεται υποχρεωτικώς η εξόφληση των τιμολογίων των εργοστασίων, πιθανολογήθηκε ότι για την εξόφληση του τιμήματος, το οποίο μάλιστα εμφανίζεται από την Ford ότι έχει πιστωθεί ατόκως για 60 ημέρες (οι οποίες αρχίζουν όμως να τρέχουν από την ημέρα παράδοσης του αυτοκινήτου στην πύλη του εργοστασίου προς τους μεταφορείς), επιβάλλονται σε βάρος των αιτουσών ανεπίτρεπτος και αδιαφανώς τόκοι και για το διάστημα αυτό. Έτσι. όμως στην πραγματικότητα, δια της μεθόδου αυτής επιβάλλεται στις αιτούσες αναγκαστική χρηματοδότηση των χρεών των, δηλ. του τιμήματος της αγοραπωλησίας, παρά την θέλησή τους συναλλαγή η οποία και δεν εναρμονίζεται ούτε προς τον Κανονισμό 1475/1995 {άρθρο 6.1(2)} ούτε προς τα άρθρα 1 παρ. 1,2α του Ν. 703/1977.

Πράγματι το έντοκον των 60 ημερών πιθανολογήθηκε από την από 2.12.1996 προαναφερθείσα σύμβαση «Vehicle Supply Terms - Greece», άρθρο 6 εδ. α' αυτής, την σύμβαση Ford Espana (εργοστάσιο) Ford Credit Bank (προκομισθείσα ως σχετ. 2 υπομνήματος Ford Cerdit Bank), άρθρο 4c, εδ. α, καθώς και από τα τιμολόγια του εργοστασίου, τα οποία προσκόμισε η Ford με το από 6.7.99 Υπόμνημα της ως τμήμα του σχετικού της 20 (σε αυτά ουδεμία ένδειξη αναγράφεται στην προβλεπόμενη θέση ως προς τον τρόπο εξοφλήσεως του τιμήματος, δηλ. «επί πιστώσει» ή «τοις μετρητοίς»). Εξ άλλου από το υπόμνημα Ford της 26.4.99 (σελ. 3) και το υπόμνημα της 6.7.1999 (σελ. 9), ομολογείται ότι η συνεργασία με την Ford Credit Bank για τις 60 ημέρες είναι υποχρεωτική. Επίσης από την επιστολή του Γενικού Διευθυντή της Ford Credit Bank Peter de Rousset Hall από 5.7.99 (προσαχθείσα από την Ford Credit Bank ως σχετ. 7 του υπομνήματός της) ομολογείται ότι «σε όλες τις χώρες η Ford Credit Bank χρηματοδοτεί το χρέος από τις χονδρικές πωλήσεις...» και ότι ο λόγος που η Ford και η Ford Credit Bank αντιδρούν στο να απελευθερώσουν τους αντιπροσώπους είναι η επένδυση που η Ford έκανε στον τομέα αυτόν, ήτοι η ίδρυση Τράπεζας. Γι' αυτό και η Ford απέρριψε τις προτάσεις των διανομέων - αντιπροσώπων Κοντέλλη, Στακόρ, Βελμάρ για πληρωμή τοις μετρητοίς (αφαιρούμενης της σχετικής έκπτωσης) ή με εγγυητική επιστολή τραπέζης (βλ. ένορκη βεβαίωση Ανδρικόπουλου, σελ. 5β επ.).

Σαν κατακλείδα των ανωτέρω η μονομερής επιβολή συνεργασίας την συγκεκριμένη Τράπεζα προς χρηματοδότηση των αγορών των διανομέων - αντιπροσώπων δεν δύναται να εκτιμηθεί, ούτε ως σύμβαση πρακτόρευσης επιχειρηματικών απαιτήσεων (factoring), όπως ισχυρίζονται οι καθ' ών, ούτε γενικότερα ως εκχώρηση εκ μέρους των εργοστασίων Ford στην Ford Credit Bank της απαιτήσεώς τους εκ του τιμήματος κατά των διανομέων - αντιπροσώπων. Υπό οποιαδήποτε εκδοχή, εν πάση περιπτώσει, δεν νομιμοποιούνται οι καθ' ών να επιβάλλουν μέσω αυτής

την αποκλειστικότητα της τρίτης των καθ' ών στην χρηματοδότηση των αγορών των διανομέων. Και αυτό διότι η εξάρτηση συνάψεως συμβάσεως από την αποδοχή εκ μέρους των αντισυμβαλλομένων προσθέτων παροχών, οι οποίες, κατά την φύση τους ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν συνδέονται με το κύριο αντικείμενο των κυρίων συμβάσεων, δεν είναι σύμφωνη προς τις ανωτέρω διατάξεις του νόμου περί προστασίας του ανταγωνισμού (πρβλ και άρθρο 1 § 1 στοιχ. ε' και άρθρο 2α στοιχ, δ' Ν. 703/1977).

VII. Από το αυτό αποδεικτικό υλικό πιθανολογείται ότι οι καθ' ών σε συνεργασία με την προαναφερθείσα επιχείρηση με τον τίτλο Sarmed υποχρέωσαν τις αιτούσες να απευθύνονται στην τελευταία για την παροχή των υπηρεσιών φύλαξης ελέγχου/επιθεώρησης πριν από την παράδοση, αποκήρωσης, εκτελωνισμού και μεταφοράς, παρά τις αντιρρήσεις των (βλπ. τις από 18.1.1999 επιστολές Sarmed και Ford Credit Bank προς τις αιτούσες, σχετ. 45, 46 αιτουσών και ένορκη βεβαίωση Ανδρικόπουλου, σελ. 3β-4α, 6α επ.). Και οι συμφωνίες αυτές για την παροχήν των προαναφερθεισών υπηρεσιών δεν περιλαμβάνονται στην εκφεύγουσα την απαγόρευση σύμβασης αποκλειστικής διανομής αυτοκινήτων και ανταλλακτικών. Εξ άλλου ο κανόνας αυτός, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς των καθ' ών (βλ. και την υπ' αριθμ. 84/2.7.99 ένορκη βεβαίωση του νόμιμου εκπροσώπου της εταιρείας Sarmed Αλέξιου Σιάφλα), δεν αναιρείται έτσι από τον προβαλλόμενο ισχυρισμό των καθ' ών ότι η συμφωνία αυτή εχώρησε προς εξασφάλιση της απαιτήσεως καταβολής του τιμήματος μέχρι της οποίας και παρακρατείται επί των εκτελωνιζομένων συμβατικών προϊόντων η κυριότης υπέρ των καθ' ών αφού το δικαίωμα αυτό καθ' αυτό εξασφαλίζει την πληρωμή του τιμήματος.

Από την τοιαύτη δε επιβληθείσα συναλλαγή με την Sarmed για την παροχή των προαναφερθεισών υπηρεσιών πιθανολογήθηκε ότι προκαλείται ζημία στις αιτούσες, το ύψος της οποίας υπερβαίνει κατά πολύ το ποσόν που θα απαιτείται από τις τελευταίες για την αντιμετώπιση των εξόδων φύλαξης ως και των εξόδων παροχής των λοιπών υπηρεσιών στις εγκαταστάσεις των αιτουσών. Το ύψος της ζημίας αυτής μπορεί να υπολογισθεί βάσει της τριμερούς συμβάσεως μεταξύ Ford Motor Ελλάς, Ford Credit Bank και Sarmed (βλπ. την σύμβαση αυτή, προσαχθείσα από την Ford Credit Bank ως σχετ. 3) και ειδικότερα βάσει του Παραρτήματος 10 αυτής, το οποίο αναφέρει ποιες υπηρεσίες και έναντι ποίου κόστους παρέχει αυτές η Sarmed στις FMH και Ford Credit ανά εκτελωνιζόμενο αυτοκίνητο. Το μεγαλύτερο μέρος του κόστους αυτού πιθανολογείται ότι θα απέφευγαν οι αιτούσες, αν αφήνοντο ελεύθερες να προσφέρουν τις πράγματι απαιτούμενες υπηρεσίες, είτε οι ίδιες, είτε συμβαλλόμενες με τρίτους από την ελεύθερη αγορά.

VIII. Τέλος επιθανολογήθη ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα κατά τα στο διατακτικό ειδικώς οριζόμενα προς αποτροπή άμεσου και βασίμως αναμενόμενου να συνεχισθεί κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στις αιτούσες από την εξακολούθηση της εφαρμογής εκ μέρους των καθ' ών των προαναφερθεισών καταχρηστικών ρητρών, οι οποίες περιλαμβάνονται στις μεταξύ των αντιδίκων συμβάσεις αντιπροσωπείας-διανομής, καθώς και των προαναφερθεισών πρακτικών. Και αυτό, διότι με τον προκαλούμενο από την εφαρμογή αυτών ανωτέρω περιορισμό του ανταγωνισμού, πράγματι έχει ήδη επέλθει σοβαρή ζημία, στις αιτούσες κατά τα έτη 1996, 1997, 1998 και αναμένεται βασίμως, αν συνεχισθεί η εφαρμογή αυτών, να προκληθεί άμεση οριστική διακοπή της λειτουργίας της επιχειρήσεως των αιτουσών και δη εντός του έτους 1999 (βλπ. και ένορκη βεβαίωση μάρτυρα Ανδρικόπουλου, σελ. 7β, 12α επ.).

Το γεγονός ότι ήδη έχει αναγκαστικώς πραγματοποιηθεί, ως ελέχθη, η εφαρμογή των ανωτέρω ρητρών και πρακτικών επί μία τριετία από μέρους των καθ' ών, δεν κρίνεται ότι αποτελεί περιστατικόν που οδηγεί σε νομότυπο ίαση του παρανόμου της μονομερώς επιβολής αυτών, ώστε να υποχρεούνται οι αιτούσες να εξακολουθούν να δέχονται την προμήθεια των συμβατικών προϊόντων υπό τους όρους αυτούς που ως ελέχθη έχουν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού.

Κατ' ακολουθίαν τα υποστηριζόμενα υπό των καθ' ών περί ελλείψεως κατεπείγοντος και μη επελεύσεως ανεπανόρθωτου βλάβης θα πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα. Απορριπτέον είναι επίσης το επιχείρημα των καθ' ών, σύμφωνα με το οποίο αποδοχή της αιτήσεως θα οδηγούσε σε πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος καθόσον όπως στην αρχή της παρούσης ελέχθη εκδιδομένη κατά την διαδικασία λήψης ασφαλιστικών μέτρων του Ν. 703/77 απόφαση έχει ως αντικείμενο την προσωρινή παύση της αντίθετης προς τον νόμον αυτόν (άρθρο 1 παρ. 1 και 2α) συμπεριφοράς.

Τέλος είναι απορριπτέα και τα περί ελλείψεως παθητικής νομιμοποίησης υποστηριζόμενα υπό την β' και γ' των καθ' ών ως επί εσφαλμένης προϋποθέσεως στηριζόμενα, καθόσον, ως ανωτέρω ελέχθη, εξ αυτών η δεύτερη όσον και η τρίτη συμπράττουν μετά της πρώτης στην ανάπτυξη της πολιτικής αυτών (βλπ. επίσκεψη στην Κολωνία τον Ιανουάριο 1996 των τριών διανομέων - αντιπροσώπων της Ford Ν. Αττικής στα γραφεία της δεύτερης των καθ' ών, ένορκη βεβαίωση Ανδρικόπουλου, σελ. 5β, σύμβαση με Sarmed, την οποία υπογράφει εκτός της FMH και η τρίτη των καθ' ών, καθώς και προαναφερθέν από 30.3.1999 πρακτικό συσκέψεως των εκπροσώπων της FMH και της Ford Credit Bank με τους εκπροσώπους των διανομέων - αντιπροσώπων, προσαχθέν από τις α' και β' των καθ' ών ως σχετ. 21).

IX. Ένα όμως μέλος της Επιτροπής διαφωνεί με τα όσα δέχθηκε η πλειοψηφία ως προς τα ακόλουθα σημεία:

1. Καταρχάς, από διαδικαστικής πλευράς, θεωρεί ότι είναι αναγκαίο, πριν από την έκδοση απόφασης, να υπάρξει συνεργασία της Επιτροπής Ανταγωνισμού με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού), όπως προβλέπει άλλωστε και η Ανακοίνωση της Επιτροπής «σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ Επιτροπής και των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών για την εξέταση των υποθέσεων που εμπίπτουν στα άρθρα 85 και 86 της συνθήκης Ε.Κ.» (Ε.Ε. αριθ. C313 της 15/10/97, σελ. 3-11). Και τούτο για τους ακόλουθους λόγους:

α) Τόσο οι αιτούσες, όσο και οι καθ' ών αλλά και η πλειοψηφούσα άποψη, επικαλούνται, μεταξύ άλλων, και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1475/95 της Επιτροπής της 28.6.95 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85 παρ. 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής, πώλησης και εξυπηρέτησης μετά την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ αριθ. L145 της 29.6.95, σελ. 25 επ.).

β) Η επίκληση αυτή γίνεται από μεν τις αιτούσες και την πλειοψηφούσα άποψη προκειμένου να στηριχθεί η θέση ότι η συμπεριφορά, των καθ' ών καθώς και ορισμένες ρήτρες των σχετικών συμβάσεων είναι αντίθετες προς τον

παραπάνω κανονισμό ή ότι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, από δε τις καθ' ών στα πλαίσια των ισχυρισμών τους ότι οι συμβάσεις του 1996 είναι ως προς όλα τα σημεία τους σύμφωνες προς τον παραπάνω κανονισμό, δεδομένου ότι βασίζονταν σε ένα πανευρωπαϊκό πρότυπο σύμβασης που συνέταξαν οι κεντρικές νομικές υπηρεσίες της Ford Ευρώπης μετά την έναρξη ισχύος του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1475/95, έτσι ώστε να ανταποκρίνεται πλήρως στις διατάξεις του ως άνω κανονισμού.

γ) Επομένως, και για λόγους που ανάγονται τόσο στην ανάγκη ενιαίας εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου σε όλη την έκταση της Κοινότητας όσο και στην υπεροχή του κοινοτικού δικαίου έναντι του εθνικού θα έπρεπε να προηγηθούν επαφές και διαβουλεύσεις με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δεδομένου ότι παρόμοιες συμβάσεις, όπως οι επίδικες, ισχύουν και εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη της Κοινότητας.

2. Όσον αφορά την ουσία της υποθέσεως, το ως άνω μειοψηφούν μέλος της Επιτροπής διετύπωσε διαφωνία ως προς τα ακόλουθα σημεία της άποψης της πλειοψηφίας:

α) Ως προς το ότι οι στόχοι πωλήσεων επιβλήθηκαν μονομερώς από τις α' και β' εκ των καθ' ών κατά παράβαση του άρθρου 4 παρ. 1 σημ. 3 του κανονισμού (ΕΚ) 1475/95, όπως η διάταξη αυτή διευκρινίζεται στο επεξηγηματικό έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Ερώτηση 13) και όπως ερμηνεύθηκε αυθεντικά από το ΔΕΚ στην απόφασή του της 30.4.1998, υπόθεση C-230/96, Cabour S.A. και Nord Distribution Automobile S.A. κατά Amor «SOCO SARL Συλλ. 1998 σελ. 1-2055. σκέψεις 43/45. Και τούτο διότι, εφόσον στη σχετική σύμβαση υπάρχει ρητός συμβατικός όρος που προβλέπει ότι σε περίπτωση διαφωνίας ως προς τους στόχους πωλήσεων το ζήτημα θα πρέπει να παραπέμπεται σε τρίτο εμπειρογνώμονα δεν υπάρχει αντίθεση προς τον κανονισμό.

Το γεγονός ότι οι αιτούσες, στα πλαίσια των διαπραγματεύσεων με τις α' και β' εκ των καθ' ών εξέφρασαν αντιρρήσεις ως προς τους προταθέντες από τις τελευταίες στόχους πριν αποδεχθούν συμφωνία επί των στόχων πωλήσεων είναι κάτι το φυσιολογικό που ανακύπτει στα πλαίσια κάθε διαπραγμάτευσης και δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως μονομερής επιβολή στόχων πωλήσεων.

Εξάλλου, οι αιτούσες παρόλο που είχαν τη δυνατότητα να ενεργοποιήσουν τη σχετική συμβατική ρήτρα περί προσφυγής σε τρίτο εμπειρογνώμονα δεν το έπραξαν. Η παράλειψη αυτή δεν μπορεί να οδηγήσει σε υποκατάσταση του τρίτου εμπειρογνώμονα από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία δεν μπορεί να εκπληρώσει ένα τέτοιο ρόλο μη όντας η ίδια εμπειρογνώμονας και μη διαθέτοντας όλα τα σχετικά στοιχεία.

β) Ανάλογα ισχύουν και για τους μηνιαίους στόχους. Σύμφωνα με το προαναφερθέν Επεξηγηματικό Έντυπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Ερώτηση 13), οι μηνιαίοι στόχοι έχουν απλώς ενδεικτικό χαρακτήρα. Επομένως, οι αιτούσες μπορούσαν να τους εκλάβουν ως ενδεικτικούς, η δε μη επίτευξη τους δεν είχε καμία συνέπεια γι' αυτές, όπως αναγνωρίζει και η πλειοψηφούσα άποψη.

γ) Όσον αφορά την μονομερή επιβολή της λιανικής τιμής το μειοψηφούν μέλος θεωρεί ότι δεν πιθανολογήθηκε επαρκώς ότι, εκτός ίσως από την περίπτωση του Mondeo (η οποία πάντως συνδέθηκε με σημαντική μείωση της τιμής του εν λόγω μοντέλου), σε όλες τις άλλες περιπτώσεις επρόκειτο για μονομερή επιβολή λιανικής τιμής και όχι για προτεινόμενες τιμές.

Στα πλαίσια αυτά πρέπει να επισημανθεί ότι η αιτιολογία της απόφασης δεν μπορεί να στηρίζεται στο γεγονός και μόνο ότι οι καθ' ών δεν προσκόμισαν σχετικά τιμολόγια των αιτουσών ή στο ότι δεν προσκόμισαν στοιχεία από τα οποία να συνάγεται ποια ήταν η τελική τιμή καταναλωτή, χωρίς να διευκρινίζεται αν ζητήθηκαν παρόμοια στοιχεία, πράγμα που είναι οχί μόνο επιτρεπτό αλλά και επιβεβλημένο στα πλαίσια του ανακριτικού συστήματος, που ισχύει ως προς την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Επομένως, η τελευταία θα έπρεπε, πριν λάβει οποιαδήποτε απόφαση εις βαρος των καθ' ών να διευκρινίσει ποια στοιχεία θεωρεί κρίσιμα και να ζητήσει την προσκόμισή τους.

δ) Όσον αφορά τη δημιουργία υπεραποθεμάτων αυτοκινήτων, το μειοψηφούν μέλος θεωρεί ότι οι αιτούσες είναι τουλάχιστον συνυπεύθυνες για τη δημιουργία των ως άνω υπεραποθεμάτων με την παράλειψη τους να ενεργοποιήσουν τη ρήτρα προσφυγής σε τρίτο εμπειρογνώμονα σχετικά με τον καθορισμό των στόχων πωλήσεως, αποθεμάτων κ.λπ.

ε) Ανάλογα ισχύουν για τις ρευστοποιήσεις των ούτω δημιουργηθέντων αποθεμάτων.

στ) όσον αφορά την επιβολή λιανικών τιμών διαθέσεως στα πλαίσια προγραμμάτων προσφορών, ισχύουν τα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω, (υπό γ').

ζ) Όσον αφορά τον καθορισμό χονδρικής τιμής το μειοψηφούν μέλος θεωρεί ότι δεν ερευνήθηκε επαρκώς αν οι χονδρικές τιμές ήταν αυθαίρετες, ούτε λήφθηκε υπόψη ότι και η ίδια η κατασκευάστρια εταιρία είχε εύλογο συμφέρον για αύξηση των πωλήσεων των αυτοκινήτων της σε μια άκρως ανταγωνιστική αγορά, και επιπλέον ότι τυχόν μείωση πωλήσεων θα είχε επιπτώσεις και στους στόχους πωλήσεων του εκάστοτε επομένου έτους. Επιπλέον, και δεδομένου ότι υπάρχει σχετική ρήτρα στην τυποποιημένη σύμβαση, η οποία ισχύει και εφαρμόζεται πανευρωπαϊκά, δεν διευκρινίζεται αν μια τέτοια ρήτρα προσκρούει στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ 1475/95.

η) Όσον αφορά την παρεμβολή της Ford Credit Bank, επισημαίνεται καταρχάς ότι το γεγονός ότι μια τέτοια πρακτική δεν καλύπτεται ενδεχομένως από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1475/95 δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι είναι αντίθετη προς τον ως άνω κανονισμό ή το άρθρο 81 (πρώην 85) Συνθ. Ε.Κ. Η τυχόν αντίθεση προς το άρθρο 81 Συνθ. ΕΚ ή προς τα άρθρα 1 και 2α του Ν. 703/77 θα έπρεπε να προκύπτει μέσα από μια στάθμιση συμφερόντων, και από μια παρατήρηση της συναλλακτικής πρακτικής των άλλων εταιριών του κλάδου πριν καταλήξει κανείς αβασάνιστα στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για εξάρτηση συμβάσεως από την αποδοχή εκ μέρους των αντισυμβαλλομένων προσθέτων παροχών «οι οποίες κατά τη φύση τους ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν συνδέονται με το αντικείμενο των κυρίων συμβάσεων».

Χωρίς μια τέτοια εξέταση και στάθμιση συμφερόντων δεν μπορεί άνευ ετέρου μια κατά τα λοιπά απολύτως νόμιμη εκχώρηση απαιτήσεων ή σύμβαση πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων (factoring) στην οποία προβαίνει η FORD OF EUROPE να χαρακτηριστεί αντίθετη προς τους κανόνες ανταγωνισμού, εθνικούς ή κοινοτικούς.

Εξάλλου δεν εξετάζεται κατά πόσο είναι εύλογο να αξιωθεί από την FORD OF EUROPE να αλλάξει μια πρακτική, την οποία απεφάσισε να εισαγάγει πανευρωπαϊκά και κατά τρόπο ενιαίο, χωρίς μέχρι στιγμής να έχει αμφισβητηθεί η νομιμότητα της ούτε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ούτε από αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, και να εφαρμόσει διαφορετική πρακτική μόνο ως προς τις δύο αιτούσες, κατ' απόκλιση των όσων εφαρμόζει στους

χιλιάδες άλλους διανομείς των αυτοκινήτων FORD σε όλη την Κοινότητα.

Είναι προφανές ότι κάτι τέτοιο, στο μέτρο που θα καθιστούσε αναγκαίες οργανωτικές αλλαγές, θα δημιουργούσε σοβαρά οργανωτικά προβλήματα και θα συνεπάγονταν σημαντικό διοικητικό κόστος, οπότε θα έπρεπε περαιτέρω να εξεταστεί αν έστω και η μερική μετακύλισή του στις αιτούσες θα απέληγε σε όφελος ή σε βλάβη των τελευταίων.

Εξάλλου, από καμία διάταξη ούτε του κοινού ιδιωτικού δικαίου, ούτε του δικαίου του ανταγωνισμού δεν προκύπτει ότι όποιος εξοφλεί το χρέος καταβάλλοντας το τίμημα πριν από την ορισθείσα από τον δανειστή ημερομηνία έχει απαίτηση να του χορηγηθεί έκπτωση επί της τιμής που ορίζει ο πωλητής κατά τρόπο ενιαίο.

Τέλος, η αναφορά στην από 5.7.99 επιστολή του Γενικού Διευθυντή της Ford Credit Bank, Peter de Ronssel Hall ότι «σε όλες στις χώρες η Ford Credit χρηματοδοτεί το χρέος από τις χονδρικές πωλήσεις» είναι καθαρά τεχνικού χαρακτήρα και δεν μπορεί από αυτή να συναχθεί το έντοκο των 60 ημερών.

Σε κάθε περίπτωση, και λαμβανομένου υπόψη ότι η Ford Credit Bank είναι εταιρία του ομίλου Ford, η παρεμβολή της απορρέει από οργανωτικές αποφάσεις στα πλαίσια του ομίλου Ford, που οφείλονται σε επιχειρηματικές επιλογές του τελευταίου και οι οποίες δεν μπορούν καταρχήν να ανατραπούν ή να αποτραπούν από τυχόν θιγόμενους τρίτους. Το αντίθετο θα σήμαινε επιβολή στον όμιλο, από τους συναλλασσομένους με αυτόν, όχι μόνο των όρων συναλλαγής αλλά και του τρόπου εσωτερικής οργάνωσης και κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ των εταιριών του ομίλου, με αποκλειστικό κριτήριο τα συμφέροντα των τρίτων συναλλασσομένων.

θ) Όσον αφορά την παρεμβολή της Sarmed για την παροχή των υπηρεσιών φύλαξης, ελέγχου/επιθεώρησης πριν από την παράδοση, αποκήρωσης, εκτελωνισμού και μεταφοράς των αυτοκινήτων, στο μέτρο που η ανάθεση στη Sarmed των ως άνω υπηρεσιών γίνεται για όσο διάστημα εξακολουθεί να παρακρατείται η κυριότητα των αυτοκινήτων από εταιρία του ομίλου Ford, ο τελευταίος έχει καταρχήν το δικαίωμα να αναθέσει τις ως άνω υπηρεσίες σε επιχείρηση της επιλογής του. Συνεπώς, η επιλογή καθεαυτή είναι νόμιμη. Διαφορετικό είναι το ζήτημα αν το κόστος για τις παραπάνω υπηρεσίες που χρεώνεται στους διανομείς είναι δυσανάλογα υψηλό, οπότε πράγματι μπορεί να υπάρχει αντίθεση προς τα άρθρα 1 παρ. 1 και 2α του Ν. 703/77, χωρίς η εφαρμογή των τελευταίων να έρχεται σε αντίθεση με τον κανονισμό (ΕΚ) 1475/95. Επομένως, η έρευνα θα έπρεπε να εστιαστεί στο σημείο αυτό και όχι στην επιλογή της Sarmed καθεαυτή.

3. Ενόψει των παραπάνω, το μειοψηφούν μέλος διαφωνεί και με την παραδοχή ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση ενόψει της μακροχρόνιας αδράνειας των αιτουσών και επειδή θεωρεί ότι η υπ' αριθ. 12670/1999 απόφαση του Μον. Πρ. Αθηνών αίρει την ύπαρξη κατεπείγοντος.

4. Τέλος το ως άνω μειοψηφούν μέλος επισημαίνει ότι οι αιτούσες, σε σχετική ερώτηση που τους υποβλήθηκε κατά τη συζήτηση, αν υπέβαλαν οι ίδιες ή αν επεδίωξαν την από κοινού με άλλους διανομείς υποβολή καταγγελίας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της καταγγελλόμενης πρακτικής των καθ' ών, απάντησαν κατά τρόπο αόριστο ότι προτίθενται να υποβάλλουν σχετική καταγγελία, στην οποία όμως από ό,τι είναι γνωστό, δεν έχουν ακόμη προβεί.

Επειδή όμως τα τιθέμενα ζητήματα ανάγονται κατά πρώτο και κύριο λόγο στην ορθή εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1475/95, η δε γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής έχει επ' αυτού βαρύνουσα σημασία, το ως άνω μειοψηφούν μέλος θεωρεί ότι η ως άνω παράλειψη των αιτουσών να προσφύγουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε συνδυασμό με την ύπαρξη εκκρεμούς διαφοράς μεταξύ των αιτουσών και των καθ' ών που αφορά οικονομικές αξιώσεις πολύ μεγάλου ύψους (15 δισ. δρχ. περίπου) καθιστά ακόμα πιο επιτακτική την ανάγκη προηγούμενης διαβούλευσης με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με πρωτοβουλία πλέον της ίδιας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, έτσι ώστε να αποκλεισθεί παντελώς η δημιουργία της εσφαλμένης εντύπωσης ότι μια χωρίς την ως άνω διαβούλευση απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως μέσο για την επιδίωξη άλλων σκοπών, ξένων προς τη βασική αποστολή της Επιτροπής Ανταγωνισμού, η οποία συνίσταται στη διασφάλιση της λειτουργίας του ελεύθερου ανταγωνισμού στη χώρα, και μάλιστα κατά τρόπο που να διασφαλίζει την ισχύ της αρχής της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου έναντι του εθνικού δικαίου του ανταγωνισμού.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Επιτροπή απορρίπτουσα τα ως απορριπτέα κριθέντα δέχεται κατά πλειοψηφία εν μέρει την από 26.3.99 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

Υποχρεώνει προσωρινώς τις καθ' ών η αίτηση αυτή, μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως επί της κυρίας υποθέσεως (καταγγελίας): α) να προμηθεύουν τις αιτούσες με όλα τα συμβατικά προϊόντα περί των οποίων διαλαμβάνει η ισχύουσα σύμβαση αντιπροσωπείας - διανομής μετά των συμπληρωματικών αυτής παραρτημάτων, προσθηκών και λοιπών συμβάσεων, και δη χωρίς την άμεσο ή έμμεσο μονομερή επιβολή στόχων πωλήσεων και παραγγελιών, εμπορικών αποθεμάτων και αποθεμάτων εκθεσιακών πωλήσεων, τον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό τόσο της χονδρικής τιμής όσο και λιανικής τιμής πώλησης των προϊόντων αυτών καθώς και των εκπτώσεων επί της λιανικής τιμής πωλήσεως, β) να μην υποχρεούνται οι αιτούσες, να προσφεύγουν αποκλειστικώς στην τρίτη των καθ' ών για την χρηματοδότηση των αγορών αυτών ούτε να υποχρεούνται να προσφεύγουν αποκλειστικά στην διαμεσολάβηση της επιχειρήσεως με την επωνυμία ΑΦΟΙ ΣΑΡΑΝΤΙΤΗ & ΣΙΑ Ο.Ε. (Sarmed) όσον αφορά την αποθήκευση, έλεγχο/επιθεώρηση πριν από την παράδοση, αποκήρωση, εκτελωνισμό και μεταφορά των προϊόντων και λοιπών εξαρτημάτων και ανταλλακτικών προς τις αιτούσες.

Απειλεί κάθε μία των καθ' ών με χρηματική ποινή 500.000 δρχ. για κάθε ημέρα μη συμμορφώσεως προς την παρούσα απόφαση και για κάθε μία από τις ως άνω επί μέρους ρήτρες και πρακτικές.

Η παρούσα απόφαση εκδόθηκε την 23 Νοεμβρίου 1999.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 6 Δεκεμβρίου 1999

Ο Πρόεδρος
ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Η Γραμματέας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ-ΜΑΡΙΑ ΤΑΡΑΜΠΙΚΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ